Dosarul nr.3-2610/2023

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01 iulie 2024 *****

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Aliona Busuioc, Daniela Pantaz

examinînd în şedinţă de judecată publică acțiunea depusă de Tatiana Vozian împotriva Curții de Conturi a Republicii Moldova cu participarea terțului Tatiana Caraman privind contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Reclamantul s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu acțiunea nominalizată. În motivarea acțiunii a indicat că, obiectul acţiunii în contenciosul administrativ îl constituie ordinul pârâtului nr. 263-p din 08.09.2023 cu privire la destituirea reclamantei din funcţia publică. Obiectul acestei cereri este acţiunea în contestare, adică solicitarea reclamantei de anulare în tot a actului administrativ individual, cu privire la destituirea reclamantei din funcţia publică cu suspendarea acestui act administrativ întru evitarea producerii consecinţelor irecuperabile a drepturilor reclamantei şi a prejudiciului bugetului public. Solicitarea vine să realizeze dreptul reclamantei la protecţie pentru denunţarea practicilor ilegale din cadrul Curţii de Conturi, dreptului la opinie, la legalitatea procedurii iniţiate şi dreptul constituţional la acces la justiţie şi la apărare.

Procedura prealabilă nu este obligatorie potrivit art. 60 alin(3) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, modificarea valabilă din 15.09.2022.

Termenul de 30 de zile de adresare în judecată: în temeiul Art. 60 al Codului administrativ, această cerere de chemare în judecată este depusă la Judecătoria ***** sediul s. Rîşcani în termenul de 30 de zile din 11.09.2023 când reclamanta a recepţionat ordinul nr.263-p din 08.09.2023 emisă de pârât.

Reclamanta comunică că deţinea funcţia de şefa Direcţiei Generale Metodologie, Planificare şi Raportare [în continuare DGMPR) din martie 2019 prin promovare. În cadrul Curţii de Conturi, reclamanta și-a dezvoltat cariera în serviciul public din anul 2010 fără reproşuri, fără sancţiuni. Pe lângă 15 ani stagiu de muncă, din care 11 ani în cadrul Curţii de Conturi, reclamanta din 2017 deţine funcţii de conducere. Din 2017 până la promovare, a deţinut funcţia de şefă direcţie în cadrul DGMPR apoi din martie 2019 a asigurat interimatul funcţiei ocupate.

Din 01.07.2023 ocupa funcţia de şefă a Direcţiei dezvoltare instituţională şi metodologie, funcţie din care a fost destituită prin ordinul nr. 263-p comunicat la 11.09.2023.

Reclamanta pe parcursul activităţii - până la respingerea avansurilor sexuale din partea preşedintelui Curţii de Conturi Marian Lupu - a fost decorată cu numeroase distincţii inclusiv cu cea mai înaltă distincţie a Curţii de Conturi insigna de aur "Eminent al auditului public".

Potrivit fişei de evaluare a funcţionarului public de conducere pe anul 2019, reclamanta a fost apreciată cu calificativul "foarte bine" fiind indicate în special, la competenţa profesională "soluţionează dificultăţile întâmpinate, promovează un stil de conducere corect şi deschis, dă dovadă de responsabilitate

.. prevede posibilele probleme şi identifică soluţii eficiente, asigură un climat psihologic pozitiv la locul de muncă..", la activism şi spirit de iniţiativă " nivelul de cunoştinţe şi abilităţi profesionale manifestate sunt deseori la un nivel mai înalt decât cerinţele funcţiei specificate în fişa postului", la eficienţă "este deschisă faţă de metodele alternative şi ideile noi în soluţionarea problemelor curente şi realizarea obiectivelor .. problemelor parvenite.." iar la comunicare "este comunicabilă, sociabilă atât cu colegii de lucru, cât şi cu conducerea. Comunică clar şi accesibil, atât în formă scrisă, cât şi verbală." De notat că la necesităţi de dezvoltare profesională a funcţionarului public evaluat s-a indicat în compartament şi atitudini "menţinerea atitudinii pro active" Această fişă este semnată de M. Lupu care deţinea funcţia de preşedintele Curţii de Conturi şi asta a fost până la respingerea avansurilor sexuale din partea preşedintelui Curţii de Conturi Marian Lupu.

Aceleaşi menţiuni se regăsesc în fişa de evalure a reclamantei pe anul 2020, excepţie fiind lipsa oricăror recomandări la necesităţi de dezvoltare profesională a funcţionarului public evaluat. Fişa fiind semnată de membrul coordonator al direcţiei din Curtea de Conturi A. Munteanu şi de M. Lupu care deţinea funcţia de preşedintele Curţii de Conturi (fişa de evaluare pe 2020 anexată la materialele anchetei de serviciu). Deja în fişa de evaluare întocmită pe anul 2022, la necesităţi de dezvoltare profesională a funcţionarului public evaluat, deja după ce reclamanta a respins avansurile sexuale din partea preşedintelui M. Lupu, se indică "îmbunătăţirea comunicării şi utilizarea tehnicilor manageriale moderne" și asta, după ce prin Dispoziția nr. 1 din 10.01.2022 semnată de Andrei Munteanu membrul Curţii de Conturi și prin Ordinul nr. 05 din 07.02.2022 semnat de M. Lupu, reclamanta a fost scutită de activităţile operaţionale si manageriale pe întreaga perioadă de realizare a misiunii la S.A. Moldovagaz (auditul public extern în domeniul gazelor naturale) (copia dispoziţiei şi a ordinului le anexăm). Activităţile operaţionale şi cele suplimentare au fost delegate de membru coordonator A. Munteanu către alţi angajaţi. Fişa fiind semnată de membrul coordonator al Direcţiei din Curtea de Conturi A. Munteanu şi de M. Lupu care deţinea funcţia de preşedintele Curţii de Conturi.

Detaşării în misiunea auditului extern la SA Moldovagaz în anul 2022 prin dispoziţia lui A. Munteanu şi ordinul lui M. Lupu, a precedat aplicarea reclamantei la funcţia publică vacantă de membru a Curţii de Conturi contrar voinţei lui M. Lupu.

Reclamanta, dorind avansarea în funcţie publică pe criteriu de meritocraţie, când s-a anunţat vacanţa funcţiei de membru al Curţii de Conturi care patronează Direcţia pe care o conduce, a aplicat la concurs. M. Lupu care deţinea funcţia de preşedinte a Curţii de Conturi a cerut retragerea reclamantei din acel concurs pe motiv că reclamanta deţine experienţă şi cunoştinţe profesionale în domeniu mai profunde decât candidatul lui (Marianna Spoialo) pe care M. Lupu dorea să fie desemnat câştigătorul concursului. M. Lupu care deţinea funcţia de Preşedinte al Comisiei de concurs a Curţii de Conturi a avertizat reclamanta că dacă nu-şi va retrage candidatura, va ocupa locul II ceea ce va lovi în repuaţia ei profesională. Reclamanta a refuzat retragerea şi a candidat. Reclamanta a fost admisă în cadrul primei etape a concursului public de examinare a dosarelor, în cadrul căreia se verifică şi se admit candidaţii la interviu.

Printre cerinţele pentru a candida la funcţia de membru al Curţii de Conturi se enumeră „studii superioare universitare în domeniul economic, financiar sau juridic şi o experienţă profesională în domeniile menţionate de cel puţin 10 ani, dintre care 5 ani de experienţă managerială. Comisia va lua în considerare şi alte criterii referitoare la profesionalismul şi integritatea persoanei, care sunt utile exercitării funcţiei de membru. După examinarea dosarelor, pentru candidaţii care întrunesc condiţiile specificate, Comisia solicită certificatul de integritate de la ANI, certificatul de cazier privind integritatea profesională de la CNA şi verificarea candidatului la funcţia de demnitate publică, conform prevederilor Legii nr.271/2008 de către SIS".

Reclamanta a trecut cu "brio" examinarea dosarului şi a fost admisă la proba de interviu. Prin Decizia Comisiei de concurs, în calitate de învingător al concursului a fost desemnată Marianna Spoialo.

Pe motive de suspiciuni de părtinire, lipsă de integritate şi manifestarea favoritismului faţă de candidatul desemnat câştigător, reclamanta a contestat rezultatele concursului public din 17.12.2021 organizat de Curtea de Conturi, informând despre aceasta Parlamentul Republicii Moldova. În cadrul

şedinţei plenare a Parlamentului din 19.05.2022 Marianna Spoialo nu a întrunit numărul de voturi necesare pentru a fi numită în funcţia de membru al Curţii de Conturi.

La data de 23.08.2022 când din nou a fost anunţată vacanţa aceleiaşi funcţii, reclamanta a aplicat din nou. Comisia a admis reclamanta la proba de interviu, după examinarea dosarului, verificarea profesionalismului şi integrităţii acesteia. M. Lupu, care deţinea funcţia de Preşedinte
al Comisiei de concurs a Curţii de Conturi, a organizat concursul pentru suplinirea funcţiei de membru care patronează activitatea DGMPR condusă de reclamantă abia la data de 12.12.2022.

Prin Decizia Comisiei de concurs, a fost desemnat câştigător A. Munteanu. Reclamanta a sesizat din nou Parlamentul Republicii Moldova şi Preşedinţia despre neregulile concursului organizat şi a solicitat Comisiei parlamentare de profil examinarea oportunităţii evaluării suplimentare în cadrul Comisiei parlamentare a 2 candidaţi la funcţia de membru al Curţii de Conturi. Reclamanta a informat Curtea de Conturi despre petiţia depusă.

Urmare a acestor acţiuni - nesupunere faţă de preşedintele Curţii de Conturi, la data de 07.02.2023 cu nr. 1-08-23 este înregistrată Nota informativă a cet. Tatiana Caraman, adresată cet. M. Lupu care deţinea la moment funcţia de preşedinte a Curţii de Conturi deşi conform Regulamentului privind comisia de disciplină adoptată la Anexa nr. 7 a Hotărârii de Guvern nr. 201/2009 aceasta urma să fie adresată preşedintelui Comisiei de disciplină şi înregistrată de Secretarul Comisiei.

Această notă a fost comunicată verbal reclamantei abia la 20.02.2023 fără să i se ofere o copie a acesteia. În această notă, cet. Tatiana Caraman relatează despre neînţelegerile în colectiv dintre funcţionarii DG MPR pe durata zilelor 02-03.2023 când reclamanta i-a încredinţat acesteia şi cet. Goriuc Teodorina organizarea permutării mobilei şi a locurilor de muncă a întregului colectiv DG MPR, când reclamanta nu era la serviciu. Mai multe subalterne ale Tatianei Caraman au fost audiate care au susţinut poziţia şefei lor şi reclamanta prin ordinul nr 79-p din 10.04.2023 a fost sancţionată disciplinar. Ordinul contestat la 25.04.2023, astăzi pendint la Judecătoria ***** sediul Rîşcani.

La 01.08.2023 reclamanta sesizează mai mulţi deputaţi din Parlamentul Republicii Moldova referitor la acţiunile de abuz a cet. M. Lupu care deţine funcţia de preşedinte a Curţii de Conturi.

La 02.08.2023 reclamanta sesizează Centrul de protecţie a datelor cu caracter personal referitor la acţiunile de abuz a cet. M. Lupu care deţine funcţia de preşedinte a Curţii de Conturi.

La 03.08.2023 reclamanta sesizează Comisia de disciplină şi cere revizuirea acţiunilor angajatei Ecaterina Paknehad - şefa Aparatului Curţii de Conturi privind multiple încălcări a prevederilor Codului de etică a Curţii de Conturi, tot ea, membră a Comisiei de disciplină.

La data de 26.07.2023 cu nr. 1-112-23 este înregistrată o altă Sesizare a cet. Tatiana Caraman. În această notă, cet. T Caraman cere să fie constatate ca abateri disciplinare acţiunile reclamantei care a sesizat Curtea de Conturi şi a dat declaraţii Centrului Naţional Anticorupţie cu privire la temerile sale privind utilizarea necorespunzătoare a banului public de Curtea de Conturi prin angajata sa Tatiana Caraman la achiziţionarea programului MkInsight, sesizarea Curţii de Conturi privind depăşirea atribuţiilor de serviciu de Caraman Tatiana la coordonarea unei cereri a altei angajate, adresarea Tatianei Caraman a unei cereri prealabile pentru defăimare cu ulterioara adresare în instanţa de judecată împotriva ei, pentru evaluarea presupus tendenţiooasă trimestrială a Tatianei Caraman care la acel moment era subalterna reclamantei, pentru faptul că deputata Iulia Dascălu în Plenul Parlamentului Republicii Moldova a pus în dezbatere subietul privind utilizarea necorespunzătoare a banului public de Curtea de Conturi la achiziţionarea programului MkInsight, pentru faptul că a sesizat Curtea de Conturi privind posibil conflict de interese dintre Taiana Caraman şi Mihaela Cerga care sunt cumătre.

Comisia de disciplină, modificată anterior de cet. M. Lupu, care deţinea la moment funcţia de preşedinte a Curţii de Conturi, prin ordinul nr.08 din 10.02.2023 contrar pct.12 din Anexa nr. 7 a Hotărârii de Guvern nr. 201/2009 care stabilește că mandatul membrilor Comisiei e de 4 ani, şi constituie o nouă Comisie de disciplină compusă din oameni loiali lui: cet. V. Chetraru vicepreşedinte, cet. E. Paknehad şefa aparatului, cet. D. Tcaciuc consultant principal Direcţia IT şi securitate internă, cet. N. Ioniţă şefa Direcţie din carul DGA reprezentanta colectivului, cet. A. Saichin consultanta principala Direcţia juridică deşi nu expirase manadatul de 4 ani a membrilor Comisiei de disciplină constituite

anterior prin ordinul nr. 57 din 26.10.2010. Cu ocazia adoptării acestui ordin, a fost anulat Ordinul nr. 57 din 26.10.2020 fără vreo motivare.

Ancheta de serviciu a fost desfăşurată de întreaga componenţă a Comisiei de disciplină (5 persoane) fără o motivare în acest sens. Ancheta a început la 07.08.23, când a fost prima şedinţă a Comisiei de disciplină despre care reclamanta a fost înştiinţată şi a finalizat la 04.09.2023 cu adoptarea Raportului privind ancheta de serviciu desfăşurată.

Şedinţa din 04.08.2023 a fost amânată pentru data de 07.08.2023 la care reclamanta a depus cerere de recuzare faţă de Ecaterina Paknehad - şefa Aparatului Curţii de Conturi membră a Comisiei de disciplină, pe motiv că ultima a comis mai multe încălcări a dreptului rcelamantei la protecţia datelor cu caracter personal şi reclamanta în acest temei solicitase constatarea abaterilor disciplinare comise de ultima, încălcări a prevederilor Codului de etică a Curţii de Conturi.

Ca urmare, şedinţa din 07.08.2023 a fost amânată. Despre decizia Comisiei de disciplină privind cererea de recuzare formulată, reclamanta nu a fost înştiinţată. Din acest motiv la data de 21.08.2023 depune o cerere. După cererea reclamantei, se face public în reţeaua internă a documentelor, ordinul nr. 55 din 10.08.2023 prin care cet. M. Lupu ca preşedinte a Curţii de Conturi operează modificări în ordinul nr.8 din 10.02.2023 şi schimbă din nou componenţa membrilor Comisiei de disciplină.

Reclamanta a fost citată la o altă şedinţă a Comisiei, pentru 22.08.2023. Din motiov că nu putea fi asistată de avocată, reclamanta a solicitat amânarea şedinţei. Această cerere a fost respinsă despre care fapt a fost informată abia la 23.08.2023.

La data de 24.08.2023 reclamanta a solicitat o explicaţie, concretizare privind presupusele abateri discplinare invocate a fi comise de reclamantă, odată ce reclamanta înţelegea că depunerea cererilor în judecată în apărarea sa şi dezvăluirea cu bună-credinţă a unor practice ilegale din cadrul Curţi de Conturi, nicicum, legal, nu pot constitui abateri disciplinare. La această cerere, reclamanta nu a primit răspuns.

La data de 28.08.2023 reclamanta repetă solicitarea din 24.08.2023. În seara acestei zile, reclamanta primeşte un răspuns în care se invocă procedura pendintă de soluţionare a sesizării depuse de cet Tatiana Caraman.

La data de 04.09.2023 are loc altă şedinţă a Comisiei de disciplină. La această şedinţă, relamanta formulează cerere de recuzare membrului Dorin Tcaciuc. Dorin Tcaciuc a fost desemnat prin ordinul nr. 37 din 08.06.2023 persoană responsabilă pentru implementarea Regulamentului privind procedurile de examinare şi raportare internă a dezvăluirilor practicilor ilegale. Odată ce el a examinarea sesizarea relamantei, doar dacă el divulga identitatea reclamantei T. Caraman ar fi ştiut şi ea indică despre asta în sesizarea depusă, declarând că "este ferm convinsă" că autoarea sesizării despre acest conflict de interese este anume reclamanta.

Recuzarea a fost respinsă, evident. În aceiaşi şedinţă, reclamanta depune cerere de recuzare faţă de Ana Saichin care este nu doar prietenă dar şi o amică în viaţa privată a Ecaterinei Paknehad, recuzată din membrii Comisiei de disciplină pe motiv că divulgase datele cu caracter personal a reclamantei şi sancţionată de Centrul national pentru protecţia datelor cu caracter personal.

Recuzarea a fost respinsă, evident.

În aceiaşi şedinţă, reclamanta depune cerere de recuzare faţă de Viorel Chetraru, care este amic cu M. Lupu, numit în calitatea de preşedinte a Comisiei de diciplină de ultimul, anterior a insistat asupra aplicării faţă de relamantă a sancţiunii disciplinare mustrare aspră, motiv din care reclamanta este în litigiu separat, contestând actul de sancţionare. Mai mult, reclamanta are depusă o plângere penală la Procuratura Anticorupţie pe M. Lupu, V. Chetraru pentru abuz de serviciu, astăzi pendintă. Mai mult, dânsul anterior soluţiei adoptate de Comisie, şi-a expus opinia asupra vinovăţiei reclamantei.

Recuzarea a fost examinată fără preşedinte a Comisiei. Membrii rămaşi în şedinţă să examineze recuzarea nu au desemnat preşedinte a şedinţei. Ca urmare au respins recuzarea, evident.

Din conţinutul procesului-verbal al şedinţei Comisiei de disciplină nr. 7 din 04.09.2023, s-a votat unanim aplciarea sancţiunii de destituire a reclamantei din funcţia ocupată.

Reieşind din cadrul normativ aplicabil cazului din speţă, atât Codul Administrativ cât şi Anexa nr. 7 din Hotărârea de Guvern nr. 201/2009 care aprobă regulamentul de activitate a Comisiei de disciplină într-o instituţie publică, reieşind din art. 13 din Legea nr. 260/217 cu privire la organisarea şi funcţionarea

Curţii de Conturi a Republicii Moldova şi Art. 7 şi 18 din Legea nr. 122/2018 privind avertizorii de integritate, ordinul nr. 263-p din 08.09.2023 contestat aici este lovit de nulitate absolută. Acest ordin este semnat de o persoană neautorizată, neîmputernicită şi totodată fiind rezultatul unei anchete de disciplină neprofesioniste, părtinitoare, întemeiată pe dorinţa de răzbunare a conducerii Curţii de Conturi faţă de reclamantă pentru că a candidat independent, adică fără aprobarea cet. M. Lupu, la funcţia de membru a Curţii de Conturi, pentru că a contestat rezultatele concursului de două ori, pentru că a sesizat Parlamentul Republicii Moldova privind neregulile de la aceste concursuri şi pentru refuzul avansurilor sexuale din partea cet. M. Lupu ca precondiţie pentru stabilirea carierei sale în serviciul public în cadrul Curţii de Conturi.

Instituirea Comisiei de disciplină în cadrul Curţii de Conturi a fost făcută în mod special pentru a cerceta acţiunile reclamantei. Reamintește că în cadrul Curţii de Conturi era deja instituită o Comisie prin Ordinul nr.57 din 26.10.2020 care avea mandat pentru 4 ani şi conform pct. 12 şi 13 din Anexa nr. 7 la Hotărârea de Guvern nr. 201/2009, membrii comisiei îşi exercită atribuţiile până la expirarea mandatului.

În mod cert la materialele dosarului de anchetă în copia ordinului nr. 8 din 10.02.2023, prin care este desfiinţată componenta Comisiei de disciplină și instituită cea prezentă, lipsesc orice motive de anulare a ordinului nr. 57/2020. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu ordinul nr. 55 din 10.08.2023 a cărei componenţă din nou modificată pentru acomodarea intereselor unui singure persoane - M. Lupu. Membrii Comisiei instituite prin ordinul nr. 57 mai aveau 1,5 ani de activitate prin membrii aleşi şi cei supleanţi, desfiinţarea acestei comisii pentru instituirea alteia, care a mai şi fost modificată repetat la 10.08.2023, este dubioasă şi o altă practică de corupţie din cadrul Curţii de Conturi.

Şi asta indică asupra intenţiei directe a cet. M. Lupu, care deţinea la moment funcţia de preşedinte a Curţii de Conturi, de a compune o Comisie de disciplină din persoane loiale şi supuse lui, căci cea anterioară era numită de dl Untilă V. fost preşedinte a Curţii de Conturi.

Drept rezultat, este o anchetă defectă, lipsită de echitate, cu membri a căror profesionalism şi comportament a fost în conflict cu principiul imparţialităţii şi echităţii, activând cu negarea dreptului la apărare a reclamantei, cu atitudini de aroganţă şi superioritate, în şedinţe în care reclamanta a fost şi "învinuită" şi "condamnată" căci Comisia era condusă de un poliţist de carieră.

Conform ISSAI 130, precum şi potrivit Ghidului privind sistemul de management al calităţii în cadrul Curţii de Conturi, pentru a asigura buna funcţionare a sistemului de control al eticii, Preşedintele Curţii de Conturi poate institui o Comisie de etică - un organ colegial, care în activitatea sa, colaborează cu Comisia de disciplină, axându-se preponderent pe monitorizarea respectării Codului etic al Curţii de Conturi, prin oferirea recomandărilor şi instruirea personalului pe subiecte sensibile privind dilemele de etică.

O astfel de Comisie de etică a fost instituită în vara anului 2023 după ce acest aspect a fost criticat de reclamantă în cererea depusă la 25.04.2023 prin care contestă ordinul nr.79-p din 10.04.2023 de sancţionare a sa disciplinară. Au instituit comisia de etică, dar au auitat să informeze Comisia de disciplină că e nevoie să colaboreze cu ea, pentru soluţionarea întrebărilor delicate şi complexe de etică apărute în această anchetă.

Reclamanta informează că, prin ordinul nr. 36 din 06.06.2023, cet. M Lupu care deţine funcţia de preşedinte a Curţii de Conturi dispune evaluarea semetrială a performanţelor profesionale ale funcţionarilor publici din cadrul Curţii de Conturi. La acest ordin se anexează lista evaluatorilor şi a contrasemnatarilor pentru fiecare funcţionar public evaluat din cadrul Curţii de Conturi. La pct. 6 reclamanta Tatiana Vozian este indicată ca evaluator pentru Tatiana Caraman, iar contrasemnatar - membrul Curţii de Conturi Munteanu A.

În procedura de evaluare T. Caraman completează fişa funcţionarului public de execuţie deşi trebuia să completeze fişa funcţionarului public de conducere, fiind şefă de direcţie. În e-mailul din 11.07.2023 reclamanta o atenţionează despre acest lucru, printre altele pe care un şef de direcţie trebuie să le cunoască. Aceste menţiuni şi corectări din parteta reclamantei au fost reţinute a fi abatere disciplinară potrivit Art. 22 alin(1) lit f/1) şi art. 64 lit.a) din Legea nr. 158/2008, adică i s-a incriminat că nu a respectat prevederile art.7 alin.(2) din Legea nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii

instituţionale, fără să fie fost acest lucru dezbătut la şedinţele Comisiei de disciplină sau explicat cel outin în Raportul anchetei de serviciu.

În Raportul anchetei de serviciu nici nu este menţionată prevederea din art.22 lit.f/1) şi art. 64 lit a) din Legea nr.158/2018 şi nici Art.7 din Legea nr. 325/2013 ca temei legal pus la baza examinării sesizării autorei T. Caraman. Deci apriori reclamanta nu a fost informată despre acest aspect şi nici nu a avut şansa să o explice, asta reiesă şi din pct.4) pagina 9 a Raportului anchetei de serviciu.

Invocarea temeiului din Art. 64 lit a) Legea nr. 158/2018 pentru destituirea reclamantei din funcţia publică nu şi-a găsit confirmare nici pe durata anchetei de serviciu, atât de pripit organizată, nici în probele accumulate puse la baza actului aici contestat. Este eroarea lui T. Caraman în completarea unei fişe eronate în procedura de evaluare şi este eroarea lui T. Caraman care a omis să includă anumită informaţia în acea fişă. Mai mult. T. Caraman a corectat greşelile admise, după ce relamanta i-a atras atenţie asupra acestui lucru. La finalul fisei de evalure, ambele atât reclamanta cât și T. Caraman au indicat că sunt părţi în dosarul civil pendinte la Judecătoria ***** sediul Centru cu referire la defăimarea reclamantei de către T. Caraman. Această fişă cu această notă a fost contrasemnată de membrul raportor al Curţii de Conturi A. Munteanu conform Ordinului nr. 36 emis de M. Lupu.

În asemenea circumstanţe şi în lipsa altor probe nu există "evaluarea tendenţioasă, lipsită de obiectivitate a Tatianei Caraman de către Tatiana Vozian în cadrul evaluării pentru semestrul I al anului 2023".

Despre nepărtinirea cet. E. Paknehad - şefa Aparatului Curţii de Conturi, ranchiunea personală a acesteia faţă de reclamantă şi interesul personal de a executa orice comandă de subminare a carierei reclamantei pentru intrarea în graţiile conducerii Curţii de Conturi, reclamanta a vorbit sistematic pe durata anchetei. În calitate de probatoriu reclamanta a prezentat actele Centrului naţional pentru protecţia datelor cu caracter personal şi a susţinut lipsa de imparţialitate şi profesionalism a ultimei, care nu şi-a luat abţinere de la examinarea sesizării faţă de reclamantă, iar confruntată la şedinţa din 07.08.2023 cu cererea de recuzare, a refuzat să ofere informaţii membriilor Comisiei de disciplină. Aceştia la rândul lor au apărat-o pe E. Paknehad, refuzând să cerceteze motivele de nepărtinire şi încălcările comise de ultima, pentru ei nefiind o încălcare a obligaţiilor funcţionarului public conform art. 22 alin.(1) lit.f/1) din Legea nr. 158/2008. E. Paknehad este în relaţie foarte strânsă şi cu Tatiana Caraman, care o vizita în birou pe durata şedinţei Comisiei de disciplină din 04.09.2023 pentru a se consulta, fiind implicată ca participant la şedinţă în timp ce E. Paknehad a fost recuzată.

Invocarea temeiului din Art. 64 lit b) Legea nr. 158/2018 pentru destituirea reclamantei din funcţia publică, la fel nu şi-a găsit confirmare nici pe durata anchetei de serviciu, atât de pripit organizată nici în probele acumulate puse la baza actului aici contestat. Reclamanta susţine că pentru acest temei de sancţionare disciplinară, s-a reţinut că reclamanta a sesizat Curtea de Conturi şi a dat declaraţii Centrului Naţional Anticorupţie cu privire la temerile sale privind utilizarea necorespunzătoare a banului public de Curtea de Conturi prin angajata sa - Tatiana Caraman la achiziţionarea programului Mklnsight, sesizarea Curţii de Conturi privind depăşirea atribuţiilor de serviciu de Caraman Tatiana la coordonarea unei cereri a altei angajate, adresarea Tatianei Caraman a unei cereri prealabile pentru defăimare cu ulterioara adresare în instanţa de judecată, pentru evaluarea presupus tendenţiooasă trimestrială a Tatianei Caraman subalterna reclamantei, pentru faptul că deputata Iulia Dascălu în Plenul Parlamentului Republicii Moldova a pus în dezbatere subietul privind utilizarea necorespunzătoare a banului public de Curtea de Conturi la achiziţionarea programului MkInsight, pentru faptul că a sesizat Curtea de Conturi privind posibilul conflict de interese dintre Taiana Caraman şi Mihaela Cerga care sunt cumătre. Fapt pe care T. Caraman l-a recunoscut, dar a informat că nu este o situaţie de conflict de interese.

Reclamanta cu referire la prevederile Art. 7, 10 şi 18 din Legea nr. 122/2018 privind avertizorii de integritate afirmă că pârâtul - Curtea de Conturi - în calitate de angajator al reclamantei - de rând cu Centrul Naţional Anticorupţie este autoritate responsabilă de examinarea dezvăluirilor privind practicile ilegale din cadrul instituţiei publice - Curtea de Conturi.

Dezvăluirile făcute de reclamantă angajatorului său - pârâtului, şi anume cu referire la: a) utilizarea necorespunzătoare a banului public de Curtea de Conturi prin angajata sa Tatiana Caraman la achiziţionarea programului MkInsight, b) sesizarea Curţii de Conturi privind depăşirea atribuţiilor de

serviciu de Caraman Tatiana la coordonarea unei cereri a altei angajate, c) sesizarea Curţii de Conturi privind posibilul conflict de interese dintre Tatiana Caraman şi Mihaela Cerga care sunt cumătre, nu pot fi calificate drept abatere disciplinară gravă a reclamantei.

Tot aici, declaraţiile date Centrului Naţional Anticorupţie ca martor şi discursul deputatei Iulia Dascălu privind utilizarea necorespunzătoare a banului public de Curtea de Conturi la achiziţionarea programului Mklnsight, precum şi apărarea dreptului său la onoare şi demnitate prin folosirea Legii nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare - la fel nu pot fi apreciate drept abatere disciplinară gravă a reclamantei.

Sancţionarea disciplinară cu destituirea reclamantei din funcţie este răzbunare faţă de ea pentru devăluirile făcute, dar şi pentru folosirea cu bună-credinţă a dreptului său la apărare şi acces la justiţie în condiţiile în care a fost defăimată public de Tatiana Caraman şi unele din subalternele sale.

Reieşind din prevederile art.18 alin.(5) din Legea nr.122/2018 privind avertizorii de integritate "Angajatorului îi revine sarcina să demonstreze că măsurile întreprinse faţă de angajat nu au legătură cu avertizarea de integritate sau implicarea acestuia în orice calitate în raport cu o avertizare de integritate, în caz contrar, faptele angajatorului se consideră răzbunare." Iar în condiţiile în care pârâtul îsi motivează actul administrativ de sancţionare disciplinară cu destituirea din funcţia publică exact cu dezvăluirile deia făcute de reclamantă conform legii, suntem în prezenta răzbunării.

Nu în ultimul rând, aceste dispoziţii (sesizarea neîntemeiată, atitudinile membrilor Comisiei înfiinţate şi modificate prompt de M. Lupu când mandatele membrilor celeilalte Comisii nu au fost încă expirate şi existau membri supleanţi, negarea accesului la materialele anchetei şi altele) au fost dictate şi de indicaţiile directe a cet. M. Lupu, care a rămas profund nemulţumit de insistenţa reclamantei să candideze la funcţia de membru a Curţii de Conturi fără a avea aprobarea lui prealabilă. Aprobare, pe care reclamanta nu şi-o dorea căci asta însemna acceptarea avansurilor de natură sexuală din partea cet. M. Lupu pe care reclamanta insistent le respingea.

Reclamanta dintotdeauna a avut toleranţă zero la relaţii şi avansuri sexuale la locul de muncă, între colegi de muncă, în colectiv. Ea nu doar respingea avansurile cet. M. Lupu, care deţinea funcţia de preşedinte a Curţii de Conturi, ea nu putea să-i ofere consolare lui T. Caraman când aceasta făcea isterii de plâns pe coridoarele şi wc-urile instituţiei. Nu o dată T. Caraman o învinuia pe reclamantă că aceasta "nu o înţelege". Nu era nimic nou de înţeles pentru reclamantă căci deja făcuse tot posibilul ca divorţul T. Caraman, din cauza relaţiei sexuale cu colegul de muncă V. Babără, să nu-i afecteze prea mult capacitatea de muncă şi aceasta să nu-şi piardă locul de muncă.

Reieşind din prevederile art.24 Cod Adminitrativ "(1) Participanţii la procedura administrativă şi procedura de contencios administrativ trebuie să îşi exercite drepturile şi să îsi îndeplinească obligaţiile cu bună-credintă, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanţi. (2) Participantul care îşi exercită drepturile procesuale în mod abuziv şi nu îsi îndeplineşte obligaţiile procesuale cu bună-credintă răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale si morale cauzate", pârâtul răspunde în faţa reclamantei pentru prejudiciile cauzate, motiv din care reclamanta a formulat cerinţele privind compensarea prejudiciului moral şi a costurilor de judecată din contul pârâtului.

Solicită partea reclamantă admiterea cererii de chemare în judecată; anularea în tot a actului administrativ - Ordinul nr. 263-p din 08.09.2023 - emis de pârât, ca fiind ilegal; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a salariului pentru lipsa forţată de la muncă pentru perioada 13.09.2023 - până în ziua reîncadrării la locul de muncă; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a costurilor de judecată pentru asistenţa juridică oferită pe durata anchetei de serviciu şi pe durata acestui proces, dovada cărora va fi prezentată la prima şedinţă de pregătire a cauzei.

Prin referința depusă autoritatea pîrîtă, Curtea de Conturi nu a recunoscut pretențiile din acțiunea depusă de Tatiana Vozian și a solicitat respingerea acesteia ca fiind una neîntemeiată. (f.d. 140-163, vol. I)

În ședința de judecată reprezentantul Curții de Conturi, reprezzentant în bază de procură Ana Saichin, a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii depuse de Tatiana Vozian din motivele expuse în referință.

Terțul Tatiana Caraman în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea acțiunii depuse de reclamantul Tatiana Vozian ca fiind una neîntemeiată, poziția *in extenso* fiind expusă în explicațiile scrise anexate la materialele cauzei. (f.d. 218-222, vol. I)

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile participanților prezenți, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată conchide că aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În urma analizei actului administrativ contestat, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant, instanța constată că acțiunea dedusă judecății este o acțiune în contestare, conform prevederilor art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunilor de contencios administrativ deduse judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contenciosul administrativ și revendicării unui drept vătămat din Codul administrativ.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Inițial instanța de judecată reține că în cadrul Curții de Conturi a Republicii Moldova, în temeiul Ordinului nr.08 din 10.02.2023 a fost constituită Comisia de Disciplină, în calitate de membri fiind: președinte – Chetraru Viorel; membri – Paknehad Ecaterina, Tcaciuc Dorin și Ionița Nadejda, iar în calitate de secretar – Saichin Ana. Membri supleanți au fost desemnați – Știrbu Sergiu, Sîrghii Diana și Bogatîreț Reghina. La 10.08.2023 Ordinul nr.08 din 10.02.2023 a fost modificat prin Ordinul nr.55. (f.d. 78, 97, vol. I)

La 26.07.2023 de către Tatiana Caraman a fost depusă o sesizare în care se invocă și se solicită intervenția administrației Curții de Conturi și a Comisiei de Disciplină în vederea curmării hărțuirii necontenite din partea lui Tatiana Vozian față de autorul sesizării – Tatiana Caraman (f.d.a. 1-5)

Potrivit conținutului raportului anchetei de serviciu desfășurate în privința lui Tatiana Vozian, inițiate la plîngerea lui Tatiana Caraman și desfășurată în perioada 31.07.2023-30.08.2023, se constată că, acțiunile descrise în sesizarea depusă de terțul Tatiana Caraman și-au găsit confirmare prin documente justificative, cercetate și examinate amplu, complet și obiectiv în cadrul anchetei de serviciu, fiind propusă aplicarea în privința lui Tatiana Vozian a sancțiunii disciplinare sub formă de destituire din funcția de șefă Direcției dezvoltare instituțională și metodologie din cadrul Curții de Conturi. (f.d. 79-91, vol. I)

Instanța de judecată constată cu certitudine că pe parcursul derulării anchetei de serviciu, Tatiana Vozian a înaintat mai multe cereri, astfel exercitîndu-și în deplinătate drepturile procesuale de participant la procedura administrativă, inclusiv înaintarea cererii de recuzare cît și depunerea notei explicative cu poziția scrisă a subiectului vizat în sesizare, conform art.94 din Codul Administrativ. (f.d. 92-120, 132, vol. I)

Comisia de disciplină a Curții de Conturi a desfășurat mai multe ședințe în privința cazului reclamantului Tatiana Vozian, inclusiv la 31.07.2023, 07.08.2023 și la 22.08.2023, fiind întocmite în acest sens procese-verbale ale ședinței Comisiei de Disciplină a Curții de Conturi. (f.d.a 6-7, 17-19, 35-43)

Potrivit fișelor de evaluare a funcționarului public de conducere – Tatiana Vozian, urmare a evaluării pentru perioadele de activitate 01.01.2019-31.12.2019, 01.01.2020-31.12.2020, 01.01.2022-31.12.2022 reclamantei i-a fost atribuit de fiecare dată calificativul ”foarte bine”. (f.d. 21-35)

Instanța de judecată constată că în temeiul Ordinului nr.79-p din 10.04.2023 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, s-a aplicat dnei Tatiana Vozian, șef Direcție Generală metodologie, planificare și raportare, sancțiunea disciplinară – mustrare aspră. (f.d.a. 178)

Materialele cauzei denotă că, la data de 08.09.2023, avînd la bază demersul din 07.09.2023 privind rezultatele anchetei de serviciu, Curtea de Conturi a emis Ordinul nr.263-p cu privire la destituirea din funcția publică, act administrativ în temeiul căruia reclamantei Tatiana Vozian i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de destituire din funcția publică, șefa Direcției dezvoltare instituțională și metodologie din cadrul Curții de Conturi, pentru săvîrșirea abaterilor disciplinare care au avut consecințe grave; totodată s-au încetat raporturile de muncă prin destituirea din funcția publică, șefa Direcției dezvoltare instituțională și metodologie din cadrul Curții de Conturi, începînd cu data de 13 septembrie 2023. Ordinul a fost adus la cunoștință destinatarului la data de 11.09.2023, ora 08:59. (f.d. 133-135, vol. I)

Cadrul normativ general.

În unison cu art. 53 din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În concordanță cu art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 18, 19, 20 din Codul administrativ, Interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune

condiţii. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art.30 din Codul administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În concordanță cu art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntîrziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse. În condiţiile legii, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

În conformitate cu art.38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. În acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Potrivit art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acord cu art. 120 din Codul administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă:

a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ;

b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ;

c) numele destinatarului actului administrativ;

d) data la care a fost emis actul administrativ;

e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ);

f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;

g) decizia cu privire la cheltuieli;

h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac;

i) semnătura colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ.

Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

Potrivit art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 225 din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) şi-a exercitat dreptul discreţionar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar;

d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

În cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a

epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe:

a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul;

b) competenţa autorităţii publice de a emite actul;

c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ;

d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite.

Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

Cadrul normativ special.

Conform art.29 alin.2 lit.b) din Legea privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi a Republicii Moldova nr.260 din 07.12.2017, personalul cu atribuții de audit public este obligat: b) să respecte prevederile Codului etic al Curții de Conturi;

Conform art.30 lit.c) din aceeași Lege, personalul cu atribuţii de audit public răspunde administrativ, civil şi penal pentru încălcările comise, în conformitate cu legislaţia, fiind sancţionat şi disciplinar, inclusiv în cazul: c) încălcării prevederilor referitoare la obligaţiile şi incompatibilităţile prevăzute în Legea nr.158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, în Codul etic al Curţii de Conturi şi în Codul de conduită a funcţionarului public;

În corespundere cu art.22 alin.1 lit.c), f) din Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04.07.2008, funcţionarul public are următoarele obligaţii generale: c) să fie loial autorităţii publice în care activează; f) să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege;

Conform art.56 din Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04.07.2008, pentru încălcarea îndatoririlor de serviciu, a normelor de conduită, pentru îndeplinirea nesatisfăcătoare a sarcinilor, pentru pagubele materiale pricinuite, pentru contravențiile sau infracțiunile săvârșite în timpul serviciului sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor funcției, funcționarul public poartă răspundere disciplinară, civilă, administrativă, penală, după caz.

Conform art.57 lit.h) și j) din aceeași Lege,

Constituie abateri disciplinare:

h) încălcarea normelor de conduită a funcţionarului public;

j) încălcarea prevederilor referitoare la obligaţii şi restricţii stabilite prin lege;

Conform art.1 alin.3, 4 din Legea nr.25 din 22.02.2008 privind Codul de Conduită a funcționarului public, normele de conduită prevăzute de Cod sînt obligatorii pentru toţi funcţionarii publici. Încălcarea codului constituie, după caz, abatere disciplinară, contravenţie sau infracţiune, căreia i se aplică, respectiv, prevederile legislaţiei privind funcţia publică şi statutul funcţionarului public, ale Codului contravenţional sau ale Codului penal.

Potrivit art.4 alin.1, 2 din Legea nr.25 din 22.02.2008 privind Codul de Conduită a funcționarului public, funcţionarul public este obligat să ia decizii şi să întreprindă acţiuni în mod imparţial, nediscriminatoriu şi echitabil, fără a acorda prioritate unor persoane sau grupuri în funcţie de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau origine socială. Funcţionarul public trebuie să aibă un comportament bazat pe respect, exigenţă, corectitudine şi amabilitate în relaţiile sale cu publicul, precum şi în relaţiile cu conducătorii, colegii şi subordonaţii.

Obligații similare ale funcționarului public, angajat în cadrul Curții de Conturi a Republicii Moldova, se regăsesc inclusiv și în Codul Etic al Curții de Conturi, aprobat prin Hotărîrea Curții de Conturi nr.19 din 05.04.2019 și anume în pct.pct.4; 6; 23; 25; 26; 32.

Raționamentele instanței de judecată.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta

presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, *inter alia*, de a plasa un „tribunal" sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentințelor şi hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, „Judecătorii joacă rolul unui "terţ imparţial" în procesul de soluţionare a unui conflict. Sunt singurii care pot stabili ritmul de rezolvare a litigiilor independent de interesele părţilor. Ei trebuie să aibă deci un rol pro-activ în managementul cauzelor pentru a garanta soluţionarea corectă şi la timp a cazului, în concordanţă cu durata cadru. Trebuie de asemenea să notăm că jurisprudenţa CEDO spune că „inactivitatea Instanţei", „inerţia judiciară în obţinerea de probe" şi „lipsa completă de activitate a autorităţii judiciare" au fost cauzele încălcării unei clauze de timp rezonabil (CEPEJ(2006)15: paragrafele 29, 30, 36)".

Noţiunea de "act administrativ" este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile

de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

În general, controlul judiciar asupra puterii executive este denumit sugestiv „contencios administrativ", prin care se înţelege activitatea de soluţionare de către instanţele de contencios administrativ, prevăzute de lege, a conflictelor în care, cel puţin, una dintre părţi este o autoritate a administraţiei publice, un funcţionar al acesteia sau un serviciu public administrativ, conflicte generate din acte administrative ilegale ori din refuzul soluţionării unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte:

- este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat;
- prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive;
- se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale;
- un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice,
- existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar;
- controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor izice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public;
- activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii:
- temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv;
- obiect al activităţii de control îl constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii;
- dispunerea de către instanţe de un set destul de îngust de mijloace şi metode de exercitare a controlului, care, de asemenea, sunt limitate de lege;
- lipsa posibilităţilor de executare de sine stătătoare coercitivă a deciziilor judiciare.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că persoanele care exercită o activitate profesională trebuie să dea dovadă de o prudență mai mare în cadrul activității lor și este de așteptat ca acestea să-și asume riscurile inerente activității lor (*Sekmadienis Ltd. v. Lituania*, 30 ianuarie 2018, § 65; *Satakunnan Markkinapörssi Oy și Satamedia Oy v. Finlanda* [MC], 27 iunie 2017, § 145).

Din această perspectivă, funcționarii publici trebuie să dea dovadă de o diligență și dexteritate profesională mai înaltă în raport cu alte persoane ce nu dețin în competența lor atribuții de securitate, disciplină și ordine publică, restricțiile impuse unor asemenea funcționari cu statut special poate constitui o povară pentru cetățenii de rând, iar standardele înalte impuse acestora urmează a fi respectate necondiționat, indiferent de timp și loc, în exercițiul funcției sau în afara ei.

Curtea Europeană a menționat că standardul preciziei legilor este unul mai limitat în privința normelor care reglementează răspunderea disciplinară. Curtea Europeană a reținut că ar fi aproape imposibil să fie elaborate legi cu o descriere detaliată a tipurilor de comportament. Prin urmare, autoritățile sunt nevoite să recurgă la o formulare mai generală a acestor legi (a se vedea *Vereinigung demokratischer Soldaten Österreichs v. Gubi v.* Austria, 19 decembrie 1994, § 31).

Din perspectiva cadrului normativ, coroborat cu circumstanțele stabilite cu certitudine în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată constată caracterul legal și întemeiat al Ordinului nr.263-p din 08.09.2023, fiind în corespundere cu art.10, 11, 118-122 și art.124 din Codul Administrativ.

Din materialele dosarului administrativ, se constată cu certitudine că, sancțiunea disciplinară aplicată Tatiana Vozian, a fost precedată de o anchetă de serviciu prin care s-a cercetat aspectele conduitei reclamantei față de subalterna sa, terț în prezentul litigiu - Tatiana Caraman, sesizate de ultima ca abateri disciplinare care se înscriu în definiția *„hățuire morală la locul de muncă",* manifestată prin exercitarea stresului psihic asupra cuiva la locul de muncă. Astfel, Vozian Tatiana, din funcția pe care o

exercita în cadrul Curții de Conturi - șef de direcție generală, într-o perioadă de cel puțin 6 luni de la ultima abatere disciplinară aplicată prin *Ordinul Președintelui Curții de Conturi nr. 79-p din 10.04.2023,* continuând manifestarea sistematică a unui comportament ce contravine eticii unui funcționar public, într-un mod necorespunzător, ostil și disprețuitor față de subalterna sa, terțul Tatiana Caraman, a încălcat dreptul subalternei la un climat normal la locul de muncă, punându-i în pericol abilitățile profesionale, starea emoțională și sănătatea, circumstanțe constatate de Comisia de disciplinară a Curții de Conturi. Prin urmare, în ultimele 6 luni, precedent aplicării sancțiunii disciplinare - destituirea din funcția publică, reclamanta a făcut mai multe învinuiri, amenințări și acțiuni improprii, materializate în:

a) învinuirea dnei Tatiana Caraman privind abuzul și neglijență în serviciu în legătură cu utilizarea ineficientă a mijloacelor financiare din bugetul CCRM în sumă de 2,3 milioane lei cheltuiți pentru implementarea Sistemului Informațional MkInsight.

Astfel, deși Tatiana Vozian cunoștea cu certitudine că, potrivit atribuțiilor funcționale exercitate, implicarea terțului Tatiana Caraman a vizat doar unele aspecte limitate privind sistemul informațional, Tatiana Vozian intenționat a plasat accentul învinuirii anume pe Tatiana Caraman. Drept consecință, acțiunile declarate de reclamantă ca ilegalități, au fost examinate prin prisma legislației penale de către Centrul Național Anticorupție (CNA), în cele din urmă nu s-au confirmat, fiind acuzații false. Astfel, informația prezentată cu rea-credință de către reclamantă despre subalterna sa Caraman Tatiana a fost una eronată și care nu reflectă situația reală despre sistemul informațional vizat, fiind prezentată cu scopul de a-i știrbi din reputația profesională a subalternei Caraman, precum și de a-i provoca suferințe morale. Caracterul tendențios al acțiunilor lui Tatiana Vozian se confirmă prin răspunsul Centrului Național Anticorupție nr. 02/24-6904 din 02.05.2023 (f.d.a. 83).

b) învinuirea în depășirea atribuțiilor de serviciu de către terțul Tatiana Caraman în legătură cu coordonarea directă a absenței de la locul de muncă a uneia din angajatele direcției, conducător al cărei este, fără informarea reclamantei, care deținea funcția de șefă a direcției generale, fiind depusă o notă de serviciu pe numele terțului la 16.03.2023.

Circumstanțele invocate fiind verificate, nu s-au adeverit, fiind constatat că Tatiana Vozian a acționat cu rea-credință, deoarece declarațiile acesteia nu corespundeau realității, iar învinuirile aduse subalternei sale, Tatiana Caraman referitor la ”*depășirea atribuțiilor”* au nefondate. Tatiana Vozian, deținând funcția de conducător, avea toate pârghiile de a clarifica și soluționa *„presupusa încălcare'",* verificând cererile și deciziile cu privire la cazul dat, precum și discutând acest subiect nemijlocit cu subalternele și/sau șefii superiori. Prin urmare, Comisia de disciplină a stabilit că aceste învinuiri nefondate, vin să confirme repetat faptul că Tatiana Vozian premeditat întreprindea acțiuni întru hărțuirea și înjosirea dnei T. Caraman (f.d.a. 78-81).

c) *învinuirea lui Tatiana Caraman în nerespectarea regimului juridic a conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor în raport cu subalterna sa dna Mihaela Cernega, căreia se pretinde că i-ar fi acordat careva favoruri, în calitate de conducător, ”acestea fiind cumetre”. (f.d.a. 100)*

Potrivit răspunsului Autorității Naționale de Integritate nr.07/4665 din 17.07.2023, (f.d.a. 101-102), rezultă expres că persoanele asociate prin ritualuri religioase *(fin, naș, cumătru)* nu reprezintă persoane apropiate în sensul art. 2 din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, fapt cunoscut de reclamantă, precum și că angajatele nominalizate nu sânt cumetre, în acest sens în calitate de confirmare este declarația lui Tatiana Caraman din 06.07.2023 și declarația lui Cernega Mihaela din 19.07.2023. respectiv reclamanta a prezentat această situație ca o „dezvăluire a ilegalităților în cadrul Curții de Conturi”.

d) *evaluarea tendențioasă a dnei Tatiana Caraman, lipsită de obiectivitate care a fost realizată de către reclamantă în cadrul evaluării pentru semestrul I al anului 2023, cu toate că atât evaluatorul, cât și angajatul evaluat erau părți ale unui conflict real de interese conform noțiunii art. 2 din Legea nr. 133 din 17.06.20116 privind declararea averii și a intereselor personale.*

Astfel, acest incident, accentuează existența unui motiv de răzbunare, conturat prin acțiunile reclamantei *vis-a-vis* de terțul Caraman Tatiana. Astfel reclamanta, în pofida limitelor stabilite de

legislație, referitor la acțiunile legale ce urmează a fi întreprinse în cazul existenței unui potențial/real conflict de interese, a acceptat și a utilizat acceptă să utilizeze orice mijloace, prin care să submineze sau să compromită performanțele și imaginea profesională a subalternei sale Caraman Tatiana, ultima fiind evaluată cu calificativul ”bine”. (f.d.a. 62-65)

Sub aspect procedural, instanța de judecată nu constată careva încălcări pe parcursul derulării anchetei de serviciu demarate în privința lui Tatiana Vozian, argumentele părții reclamante la acest capitol sub aspectul încălcărilor de procedură fiind puerile și neprobate, avînd drept scop crearea unei versiuni artificiale de viciere a procedurii.

Cu privire la respectarea termenului desfășurării anchetei de serviciu, instanța relevă că ancheta de serviciu s-a derulat în perioada 31.07.2023 - 30.08.2023, termenul anchetei fiind suspendat pentru 10 zile lucrătoare în legătură cu aflarea reclamantei în concediul de odihnă anual (07.08.2023 - 20.08.2023), în aceste sens fiind respectat termenul de procedură.

Instanța de judecată atestă că pe parcursul derulării anchetei de serviciu, Tatiana Vozian a înaintat mai multe cereri, astfel exercitîndu-și în deplinătate drepturile procesuale de participant la procedura administrativă, inclusiv înaintarea cererii de recuzare cît și depunerea notei explicative cu poziția scrisă a subiectului vizat în sesizare.

Totodată Comisia de disciplină a Curții de Conturi a desfășurat mai multe ședințe în privința cazului reclamantului Tatiana Vozian, inclusiv la 31.07.2023, 07.08.2023 și la 22.08.2023, fiind întocmite în acest sens procese-verbale ale ședinței Comisiei de Disciplină a Curții de Conturi. (f.d.a 6-7, 17-19, 35-43).

Mai mult ca atît, la 04.09.2023 a fost desfășurată și o ședință de examinare a raportului anchetei de serviciu privind rezultatele examinării sesizării depuse de Tatiana Caraman, ședință la care a participat și reclamanta Tatiana Vozian. (f.d.a 160-162)

Cercetînd materialele dosarului administrativ, instanța de judecată constată cu certitudine confirmarea circumstanțelor invocate în sesizarea depusă de Tatiana Caraman la 26.07.2023.

Referitor la semnarea Ordinul nr. 263-p din 08.09.2023 nu de către președintele Curții de Conturi dar de către o altă persoană, se constată că acesta a fost semnat olograf de către Moroșan Eduard, membru al Curții de Conturi, acesta fiind împuternicit prin Ordinului Președintelui Curții de Conturi nr. 69 din 08.12.2020, pct. 2 prin care se prevede: „2. în cazul absenței mele, în perioada oricărui tip de concediu sau a deplasării, precum și în cazul aflării în situația de imposibilitate de a adopta, emite și semna actele instituției, se împuternicesc persoanele nominalizate la pct.l din prezentul ordin (dl Chetraru Viorel, Vicepreședintele Curții de Conturi, dl Munteanu Andrei, membru al Curții de Conturi, dl Moroșan Eduard, membru al Curții de Conturi), cu drept la adoptarea, emiterea și semnarea actelor Curții de Conturi". În această ordine de idei, se constată că, la momentul emiterii ordinului de sancționare, Chetraru Viorel, deținea calitatea de Președinte al Comisiei de disciplină și a participat în cadrul comisiei la examinarea faptelor sesizate ca abateri disciplinare și respectiv se afla în situația unui conflict de interese real, și nu avea dreptul să semneze ordinul. Referitor la membrul Curții de Conturi, Munteanu Andrei, mandatul acestuia a încetat potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 45 din 16.03.2023 și astfel, nu avea cum să semneze ordinul nominalizat, deoarece nu mai activa. Respectiv Moroșan Eduard avea împuternicirea legală de a semna actul administrativ contestat de reclamant în prezentul litigiu.

Cu privire la gravitatea sancțiunii aplicate, instanța de judecată conchide că aplicarea anume a acestei sancțiuni – destituirea din funcția publică deținută, a fost condiționată și de faptul că la momentul derulării procedurii disciplinare, reclamanta deja avea aplicată o sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră pentru comportament necorespunzător față de două subalterne, sancțiune care nu era stinsă. Prin urmare, s-a constatat că reclamanta nu a conștientizat responsabilitatea de a se conforma normelor obligatorii ale conduitei la locul de muncă, pentru a nu provoca conflicte în cadrul instituției, și nici instruirile la care a participat în perioada anilor 2018 - 2023 cu privire la normele de conduită, nu au avut efectul scontat asupra comportamentului nepotrivit al reclamantei, la locul de muncă.

În acest sens instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, consideră necesar a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ, or pârâtul prin argumentele și probele anexate la

materialele cauzei a demonstrat în ședința de judecată legalitatea actului contestat, iar reclamantul nu a invocat în susținerea poziției sale careva probe pertinente, concludente și utile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea anulării actului administrativ contestat - ordinul nr. 263-p din 08 septembie 2023.

Totodată, reieșind din respingerea pretenției de bază, instanța de judecată conchide și asupra necesității respingerii pretenției subsecvente privind încasarea din contul pîrîtului a salariului pentru absența forțată de la muncă începînd cu 13.09.2023 – prezent.

Cu privire la capătul de pretenție a reclamantei privind încasarea din contul pârâtului a costurilor de judecată, instanța reține următoarele:

Conform art.96 alin.1, 1[1] CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, Hotărîrea Amihalachioaie împotriva R. Moldova din 20 aprilie 2004, Şarban versus Moldova din 04 octombrie 2005, instanţa pentru a include cheltuielile spre încasare din contul pîrîtului, urmează să verifice dacă aceste cheltuieli au fost reale şi necesare, şi într-un cuantum rezonabil, fiind necesară prezentarea unei liste detaliate a tuturor cheltuielilor invocate, omiterea căreia poate avea drept efect respingerea revendicărilor în întregime sau în parte.

Instanța de judecată respinge pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, or, se constată că, Tatiana Vozian a pierdut procesul.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art.224-225 din Codul administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea depusă de Tatiana Vozian împotriva Curții de Conturi a Republicii Moldova cu participarea terțului Tatiana Caraman privind contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac